

הדלקת נרות			
ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	יחוללים
19:10	18:28	17:14	יחוללים
19:07	18:31	17:33	תל-אביב
19:09	18:31	17:26	חיפה
19:06	18:31	17:33	באר שבע

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

כיצד מגיעים לשמחה? • כל היפוך הוא התחלה חדשה וזה מביא את השמחה • החידוש יוצר שמחה • המן ידע שהכל תלוי בצדיק האמת • סוד השכרות 'עד' דלא ידע' בחינת ביטול

שבדור, הסתלק בתאריך שנפל בו הפור, זוהי סיבה טובה לשמוח במידה מרובה מאוד, משום שצדיק האמת הוא הנשמה הכוללת, וכל ההצלחה של כלל ישראל תלויה בהצלחתו.

עלינו לדעת שצדיק האמת הוא הנשמה הכוללת שמשפיעה על כל כלל ישראל כולו, וצריך תמיד להתפלל שנוכה להידיקב בו.

"יש מאין"

סיבה נוספת לשמחה בחודש אדר היא חידוש של דבר, כאשר מגיע לאדם דבר חדש זה יוצר לו שמחה ולכן מברכים שהחינו. בחודש אדר הישועה מהגזירה של השמך, הייתה ממצב של אבדון גמור לגאולה שלמה, בחינה זו נקראת בחינת "יש מאין", שלא היה ובבת אחת התחדשה מציאות, נעשה מציאות שיש קיום לעם ישראל, החידוש הזה של המציאות החדשה של היש מאין הוא זה שיוצר את השמחה בנפש, ולכן בחודש אדר נצטוונו להיות בשמחה.

אין לי שכל!

במעשה המגילה מגלים את ההסתרה הגדולה ואת הנהגת ה' הנסתרת=, כיצד ה' מסובב כל דבר למרות שלעניי הרואה זה נראה כמו מציאות של טבע.

מצד אחד המן הרג את ושת, ומצד שני הגיעה אסתר שהיא שייכת לעם ישראל. המן בונה עין חמישים אמה על מנת לתלות בו את מרדכי, ולבסוף תולים בו את המן ואת המן ואת עשרת בניו, כל המגילה מלאה בתהפוכות הנראות כביכול טבעיות שהקב"ה מסובב מלמעלה.

הסוד של המגילה הוא הסוד של התהפוכות שקורות בכל רגע, כביכול

באופן טבעי, זהו בחינת רדל"א, הראש הנעלם שכולל בתוכו את כל הספיקות והאפשרויות, וזהו סוד ונהפוך הוא, הכל מתהפך בלי שום הסבר. וזהו הסוד של "עד דלא ידע", סוד השכרות של פורים, כי בפורים אנחנו עולים למקום כזה שאין שום שכל, למקום שיש בו רק את השגחתו של הקב"ה, שזה בחינת רדל"א, להתעלות מעל כל השכל שיש לאדם כל השנה, הביטול הגמור לקב"ה בלי דעת, מתוך אמונה פשוטה בה' יתברך.

כאשר אדם עולה למקום של ביטול גמור, ורואה שכל מה שנעשה עמו זו השגחה גמורה, הוא יכול לשתות, ולהגיע לשמחה פנימית גדולה ועצומה.

שנכנס אדר מרבים בשמחה! צריך להבין על איזו שמחה אנחנו מדברים?

מתי אדם צוחק? כאשר קורה לו דבר מפתיע, כגון שאדם הולך ברחוב ופתאום הוא מחליק על בננה. כל העניין של השחוק הוא העניין של "ונהפוך הוא", ההיפוך נעשה בנפש האדם, כאשר ישנו כיוון מסוים ופתאום הכל משתנה לכיוון אחר, כי זה הכח של השמחה, שפתאום קורה דבר חדש לגמרי (כגון שנולד ילד חדש במשפחה, או שסוגרים שידוך, וכד'), השמחה היא הכח של ההיפוך, כי עד עכשיו היה מהלך מסוים, טבעי, ופתאום נעשית התחלה חדשה לא צפוייה.

זהו גם מה שקורה במעשה המגילה, המן שקל עשרת אלפים ככר כסף כדי שאחשוורוש יגזור להשמיד להרוג ולאבד, ופתאום מגיע עומר השעורים ומנצח את עשרת אלפים ככר כסף של המן. זהו דבר פלא! קומץ של כמה גרמים של שעורים מנצח מיליארדים של כסף!!!

גרגירים של כסף

אלא ביאור הדברים, שלא גרגירי השעורים מנצחים את הכסף, אלא הרוחניות מנצחת את הגשמיות, כי כל סוד המגילה הוא סוד ההיפוך, וכמו שאומרת הגמרא במסכת מגילה: "תנא כיון שנפל פור בחודש אדר שמח שמחה גדולה...", המן הרשע הפיל פור, והפור עלה בחודש אדר שהוא חודש פטירתו של משה רבינו, ולכן המן שמח, הוא חשב שאם משה רבינו נפטר בחודש הזה, זהו זמן סגולי לנצח את ישראל, אבל המן לא ידע שבאותו היום שנפטר הוא גם נולד... וזהו זמן המסוגל ללידת הגאולה, זהו בעומק עניין

ההיפוך, שאותו יום שמשה רבינו נפטר, שזה כביכול סימן לרע ולפחילה של ישראל בעומק באותו היום ממש באותו התאריך הוא גם נולד, וזהו סימן להצלח עם ישראל.

גם המן הבין...

משה רבינו לא היה רק המנהיג של כלל ישראל, אלא הוא היה הנשמה הכללית של עם ישראל, הנשמה שכל עם ישראל תלויים בה, בחינת צדיק האמת,

אפילו המן ידע את מה שרבינו אומר, שכולם תלויים בצדיק האמת, המן הבין שאם משה רבינו שהוא בחינת הצדיק

גם אני קורא

שמע ישראל

פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר ליה תודע ברוך הוא לישראל אפילו לא קיטתם אלא קריאת שמע שדוית ופרכית אי אתם נמסרין בידים (סנהדרין)

תרומת המשכן-אפיקי חינוך (2) הרגש התלהבות בחינוך

שתי מחציות- בסיס לשלמות

מאמרנו הקודם סבב סביב שני תרומות - תאומות של מחצית השקל, א. תרומת האדנים ב. קרבנות ציבור, כשמשוואה של שתי מחציות אלו מיושמת, התוצאה היא שקל שלם-בסיס מושלם ואיתן בחינוך. דלינו מהם פנינים שעיקרם הוא, שאת בסיס החינוך נבנה צעד אחר צעד, ע"י כל מעשה ולו הקט (מחצית השקל), ואף כשאינו הכי מבריק והכי הכי מושלם (מחצית שקל כסף, לא זהב), דבר הנכון הן לתחילת ולבסיס החינוך (תרומת האדנים הייתה חד-פעמית), והן להתפתחות החינוך העקבית בכל שלביו (מחצית השקל עבור קרבנות ציבור והוצאות שוטפות, מדי שנה).

מאמרנו הבא, נסוב סביב התרומה השלישית שהיא בעצם שונה מכל התרומות, אבל היא המשלימה אותם.

תרומת המשכן- הרגש התלהבות בחינוך

תרומה זו בהמשך למהלך בו פתחנו, משלימה ומשביחה את חברותיה, שכן מאפייני תרומה זו שונים במהותם בכל, "יעוד התרומה היה בכלל לבניית שאר המשכן (ולא לבסיס או תחזוקה שוטפת), אופן התרומה היה בנדבת הלב, כל אחד כפי חפצו ורצונו (לא חובה), שיעור התרומה היה ללא גבול, כמה שנידב ליבו של אדם. וראה איזה פלא, כשניתנה האות, וההוראה יצאה מפי משה, התרומות החלו לזרום ללא גבול, בכמויות בלתי נתפסות, וכמו שנאמר בפסוק "מִרְבֵּי הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֶבֶדָה לְמִלְאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ", עד כדי כך שהיה צורך בהוצאת צו מיוחד להפסיק, וכן נאמר: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמִחְנֶה לְאֹמֶר אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ אֵל יַעֲשֶׂה עוֹד מִלְאכָה לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהֲבִיָּא.

אכן, תרומה זו מבטאת את נשמת החינוך, אף הורה לא נולד מחנך, אבל מהותו מחנכת, התנהגותו, הבעותיו האגביות מכוונות את צאצאיו אל הדרך, הילד קולט היטב מה חשוב באמת, ועל מה צריך לתת את הדגש בחיים.

וכמו שמסופר על הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל, מגדולי המחנכים בדורות הקודמים, מורשתו הותירה חותם גדול על עולם החינוך היהודי השורשי, פעם פנה אליו אברך צעיר עול ימים לאחר לידת בתו הראשונה, ואמר לו: "מה אוכל לעשות למען חינוכה כבר מעכשיו? אולי לקחתה לבית כנסת שתקלוט דיבורי קדושה מהאוויר, תמונות רבנים על המוביל, או לחילופין להקיפה בספרי קודש וקמיעות?" הסתכל עליו הרש"ר הירש ז"ל בעיניו החכמות ואמר: לחינוכה של בתך הייתה צריך כבר לדאוג עוד שנים לפני שנולדה...שכן חינוכה הינו משהו שקשור במהותך.

דוגמא אישית

ההסתמכות בחינוך רק על צעדים קטנים לא יספיק, שכן הוא עלול להתפרש כהסתפקות במועט, וכשהחניך הילד, קולט בסנסורים הרגישים ביותר שלו מה חשוב לאבא מה מבכיר אש בעצמותיו, מה חשוב לו ובמה יש להתעסק ולשים את הדגש, זה נכנס אצלו בבסיס, ומהנה תשתית ויסוד לכל דרכו ושאיפותיו לכל ימי חייו, ילד שרואה לדוגמה את ההכנות לשבת, הטרחה וההתרוצצות לקראתה, כבר בליל שיש המפה פרושה על השולחן, הנרות כבר מוכנות, והשולחן ערוך, הוא קולט שמשוה חשוב הולך לקרוא כאן, וכבר מעכשיו מתכוונים ומחכים, או דוגמא נוספת, כאשר הוא בקש איזה פריט כלשהו ולעיתים הוא נתקל במגבלת מחיר או זמן, אבל לדברים שבקדושה זה לא היה, שם לא נחסך כסף מאמץ וזמן, ולא בצורה חיצונית, אלא בהתלהבות ורצון פנימי, שמתגלה ועולה מתוך בערה פנימית.

הוי אומר: "הדוגמא האישית היא שמראה את המהות ונותנת את החינוך, יותר מכללים יצוקים ועקביים ומלל מרובה-הקונונות ללא סוף".

נסיים בהלצה שנונה, פעם פנה יהודי צעיר, אב לילד אחד בקושי בן שנה, וסיפר בהתרגשות לחברו: "אתה יודע, אולי בני הוא ה"קדושת לוי" של הדורות הבאים", והמשיך הלא והסביר: כל הזמן אני רואה אותו כורך חוטים ורצועות על ידי וראשו. ענה לו חברו בסרקזם ושנינה מלגלגת: אם תתפלל מוקדם ובמניין הוא יהיה יהודי טוב ואמתי, שכן הוא רואה אותך בבית עם תפילין...

**ילד שרואה לדוגמה
את ההכנות לשבת,
הטרחה וההתרוצצות
לקראתה, כבר בליל
שיש המפה פרושה על
השולחן, הנרות כבר
מוכנות, והשולחן ערוך,
הוא קולט שמשוה
חשוב הולך לקרוא
כאן, וכבר מעכשיו
מתכוונים ומחכים**

**עוד לא מנויים?
קבלו מגזין חנים להכרות!**

עזרת ה' הנאה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר.
צפי' תורת רבניו הקדושה רבי נחמן, לילדים ולבני החסידים.

מוקד מנויים:

02-623-1218

ניתן להירשם בכל
עמדות 'נדרים פלוס'
יצירות > טופס הרשמה

הכיעה!
כליו סיו
אד תשפ"ד

חזרה!
תפוז שמינה
המסד ללדים
במחשבת מנדר

לזכור לשכוח

שפלים ומזעזעים הדברים בהם היה מתעסק לפני תקופה קצרה. כך חשב מתניה שהמחשבות הרעות יעקרו מלבו באופן כליל.

אך מחשבות לחוד ומציאות לחוד. כעבור תקופה מתניה שם לב שהמחשבות הזרות רק הולכות ומתחזקות, כעת הוא כבר קיבל את השכל, הוא הבין שהוא לא יכול להתמודד לבד, והוא ניגש אל אחד מהרבנים במדרשה בה הוא למד, על מנת לקבל עצה ותושיה.

...

רבו של מתניה לא נבהל לשמוע את כל מה שעבר על מתניה בתקופה האחרונה, אדרבה היה נראה שהדברים מוכרים וידועים לו, והוא החל להסביר למתניה את דרכי העבודה.

"מלחמתך היא ממש כמו מלחמת עמלק" החל הרב להסביר. "ר' נתן בליקוטי הלכות מסביר לנו את הדרך בה נלחמים בעמלק. וכך אומר ר' נתן: למרות שהתורה

י"ו של מתניה עברו תהפוכות רבות, הוא נולד להורים קשיי יום, וכבר בצעירותו הוא מצא את עצמו משוטט ברחובות עד השעות הקטנות של הלילה. מתניה לא היה ילד רע אבל חייו היו רעים. וכמו שידוע הפתגם: אין ילד רע, יש ילד שרע לו.

כל זה היה רק השלב הראשון של החיים של מתניה. בהגיעו לגיל מצוות, זכה מתניה ומשמים שלחו לו את שליח ההצלה, אחד מאנשי רבינו שעסק תדיר בתיקון הנפשות הנפולות, פגש אותו והזמין למדרשה ששכנה בפאתי השכונה, וכעבור תקופה קצרה בסייעתא דשמיא גדולה עלה מתניה חזרה על הפסים והחל לדחור קדימה.

...

התקופה הזאת שאחרי העלייה לפסים הייתה עבור מתניה במידה מסוימת התקופה הקשה בחייו, הרבה יותר מהשלב הראשוני, וזאת משום שכעת הוא רצה להיות בן עליה, אך כל המושגים השפלים שהוא הכיר מהרחוב עמדו לו לרועץ, לפעמים הוא היה מוצא את עצמו באמצע שיעור הגמרא מהרהר בכל מיני מילתא

ספר הזיכרונות

כי זכרון מעשה עמלק צריכין רק לזכר בשביל לעקרו ולאבדו, כי בודאי צריכין לשכח ולהעביר מלבו לגמרי מעשה עמלק שממנו כל התאוות וההרהורים וכו' רק עקר הזכרון של מעשה עמלק הוא כדי לעקרו שצריכין לזכר שעמלק אורב על האדם תמיד, על כן צריכין להתגבר ביותר בזכרון קדשת שבת שהוא קדשת הצדיק שעושה תשובה תמיד

הקדושה מצווה אותנו לזכור תמיד את מלחמת עמלק, אבל הזיכרון הקבוע של מלחמת עמלק יכול גם להזיק לנפש. כשהאדם חושב על הרע, אפילו דברים גרועים, עדיין בכוח הרע להשפיע עליו.

התפקיד של האדם להתמקד בעיקר בזיכרון הטוב - בכוח התשובה, ורק מעט בזכירת מעשה עמלק.

ר' נתן מגדיר זאת שיעיקר תפקיד האדם הוא בבחינת "זכור את יום השבת לקדשו", כלומר, לזכור את כוח התשובה, ורק זמן מועט להתעסק עם כוחות הרע.

מתניה שמע והבין, וכמובן גם שינה את דרכו, ואכן תוך תקופה קצרה כל המחשבות הזרות עברו כלא היו.

(ליקוטי הלכות שבת הלכה ז טו)

דשטותא שהכיר מהרחוב, או שהוא היה נזכר בחברים הרעים וכדו'.

מתניה לא היה מספיק חכם בכדי להיוועץ עם רבותיו, בעיניו זה היה נראה כבעיה שולית למדי שלא צריך להקדיש לה תשומת לב מיותרת, והוא החליט לפעול מעצמו בדרך בה היה נראה לו, על מנת להוציא מראשו את מושגי הרחוב.

כרבע שעה ביום קבע מתניה לעצמו בה הוא היה עוזב את כל עיסוקיו ויושב בשקט ביער הסמוך לשכונה, שם הוא היה מתבודד, אבל לא כמו ההתבודדות הרגילה אותה אנו מכירים, מתניה היה מעלה במוחו כל מיני מושגים רעים שהכיר מהרחוב, הוא היה משנן אותם במוחו ומנסה לחשוב כמה הם גרועים ורעים, כמה

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

8L

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

אור מופלא

שמונה מאות ושבע שנים לפטירתו של ר' יהודה החסיד • י"ג אדר ד' תתקע"ז - תשפ"ד

עד עתה מרוכזים, אך אביו ר' שמואל החליט לשתוק ולא להגיב.

אלא שהתלמידים חסו על כבוד רבם, ומיד בסיום השיעור התדיינו התלמידים ביניהם על ביזוי כבוד התורה שנועשה, ולבסוף החליטו לשלוח שנים מבין בני החבורה לשאול את פי רבם מפני מה הוא שותק ואינו חס על ביטול התורה ועל כבודה.

שאלת יאאל ודניאל האמיצים שביניהם הסכימו לקחת על עצמם את המשימה וניגשו לר' שמואל כששאלתם בפניהם: "מפני מה הרב שותק ואינו מגיב, האם כך ראוי? והרי זה בנו ותלמידו של הרב, ולבטח הרב יכול להענישו או להוכיחו ברבים?".

ר' שמואל שמע וקבל את דבריהם ואף הבטיח שיחשוב כיצד לנהוג.

...

אברהם יושב היה בעזרת הנשים של בית הכנסת באותה העת שהדלת נפתחה ואל עזרת הנשים נכנס אביו יחד עם יהודה אחיו. אברהם התרומם מפני כבודו של אביו, אך אביו סימן לו לשבת והושיב לידו גם את אחיו יהודה.

"הקשיבו בני היקרים" פנה האב אל שני בניו, "כעת אומר שם קדוש ותאמרו לי מה אתם רואים", ר' שמואל עצם את עיניו, התרכז עמוקות, ומלמל מספר מילים. בבית אחת כל העזרת נשים התמלאה באור רוחני גדול ונורא.

אברהם כופף מיד את עיניו כלפי מטה, אך יהודה הביט ימין ושמאל ואמר: "אבא רואה אני אור רוחני גדול ונורא".

ר' שמואל התרכז שוב כשהוא מאמץ ומרכז את מוחו, שוב הוא מלמל מספר מילים, ובבת אחת העזרת נשים התמלאה באור רוחני אשר היה גדול מקודמו עשרת מונים.

כעת אברהם כבר לא היה מסוגל להביט אפילו לרצפה משום האור הגדול שהפציע ומילא את כל העזרת נשים, והוא תפס את שולי גלימתו של אביו וכיסה בו את עיניו, אך לעומת זאת, אחיו יהודה, הביט באור הגדול כשעל פניו נסוך עונג רב.

ר' שמואל מלמל שוב מספר מילים, ובבת אחת כל האור נעלם.

"בני היקר" פנה ר' שמואל אל בנו אברהם, "דע לך כי אמנם עתיד עתה להיות ראש ישיבה גדול ולהרביץ תורה כל ימי חיך", "אבל", הוסיף האב כשהוא פונה גם לעברו של יהודה, "אחייך הקטן יגדל ממך, והוא עתיד לידע מה למעלה ומה למטה ומה יש בכל העולמות העליונים והתחתונים.

ומני אותו היום נעשה הנס, יהודה החל לשקוד על התורה ללא הפסקה, עד שהוא גדל ונעשה לר' יהודה החסיד.

די עד מתי נבליג....", "האם אנו יכולים לשתוק על כזה מעשה...."

”

קולות אלו עלו מבין קבוצת התלמידים שהסתודדו ביניהם כאשר רבם הנערץ ר' שמואל יצא מחדר הלימוד, הדיון הלך והתפתח, זה מצדד בכה וזה מצדד בכה, עד אשר הגיעו כולם יחד להסכמה, כי העצה החכמה ביותר, לגשת אל הרב'ה בעצמו - אל ר' שמואל, ולשמוע את דעתו.

...

קהילת וורמזא הייתה באותה העת מקום של תלמידי חכמים, היו כאלה שאף הגדירו את המקום כבית היוצר לתלמידי חכמים. מגדולי בעלי התוספות התגוררו במקום, והיו אף כאלו שזנחו כל סממן גשמי וכיתתו את רגליהם ממרחקים על מנת לזכות לקבלי מגדולי החכמים אשר שהו במקום.

ר' שמואל מתוקף תפקידו היה למלמד את הבחורים הצעירים - ואמנם צריכים אנו לזכור שהצעירים באותה העת ובאותו המקום היו אריות גדולות בפני עצמם - בכל יום היה ר' שמואל יושב ומלמד את הצעירים הצעירים את פלפול הגמרא, את הקושיות והתירוצים, את סברתם של האמוראים ואת פלפולם של הגאונים, עד סיומה של הסוגיא בבחינת לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

שני בנים היו לו לר' שמואל, אברהם היה הבן הגדול ויהודה היה הבן הקטן, לא ראי אברהם כראי יהודה ולא ראי יהודה כראי אברהם, ולא שזה היה עוסק בפלפול וזה בהלכה, או זה בתורת הנגלה וזה בנסתר, או זה ממית עצמו באוהלה של תורה ומשנהו עוסק בדבקות ובייחודים ומאריך שעות רבות בתפילת העמידה, אלא, לא ראי יהודה שאינו לומד במשך כל היום אלא רק בחלקו, כראי אברהם שיושב ולומד בהתמדה ללא הפסקה לרגע, ולא ראי אברהם שאין לו בעולמו אלא תורה, כראי יהודה שבקי היה-יוצא ונכנס במעשי השוכחות אשר נהגו כבר בימים ההם.

אמנם גם יהודה היה מוכשר גדול ואף הוא היה יושב ולומד, כאשר אביו בעצמו-ר' שמואל היה מלמדו תורה יחד עם חבריו, אבל מלבד זאת, הוא מצא לעצמו הרבה זמן פנוי לעסוק בכל מיני עסקי שוכחות שונים ומשונים.

...

כל זה היה יכול להמשיך כך לנצח נצחים, כאשר יחד עם ה'יגדלו הנערים' גדלים גם מעשי השוכחות, אלא שהשגחת הבורא יתברך סובבה והכל נעצר בבית אחת.

באותו היום ישב יהודה יחד עם חבריו בספסל בית המדרש כשהוא מקשיב לאביו, אך לפתע בסתאום עלה בלבו רעיון לתעלול חדש אשר כמוהו לא נשמע, וממחשבה למעשה בבחינת נאה אומר ונאה מקיים, קם יהודה וביצע את התעלול המעניין לעיני כל חבריו ולעיני אביו ר' שמואל, התעלול כמוהו גרם להפרעת מהלך השיעור ולהסחת הדעת של כל התלמידים אשר ישבו

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

מחפש את האור?

ישיבה לבעלי תשובה
נחלי נצח' הממוקמת
בבית האזוריים
החדשים בירושלים

לפרטים:
052-767-9638

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הליכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

זכור בכמה סגנונות ולפי כמה שיטות? משום שכך היא גם דרכו של עמלק, לבוא בכל מיני צורות שונות ומשונות. ועבודת האדם למחות את עמלק בכל צורה ובכל אופן שהוא מתגלה.

...

אמרו: מדקדקים מאד בקריאת פרשת זכור עד שיודעים באופן ברור שיצאו ידי חובה, וזה משום, שכאשר מתעסקים במחיית עמלק, לא לוקחים סיכונים, אלא עושים וידאו הריגה....

תלמיד שוטה שהיה מקפיד מאד לשמוע פרשת זכור בכמה ספרי תורה וכמה סגנונות קריאה, הסביר פעם לרבו את דרכו, באומרו: הקפדתי הגדולה איננה משום שאני חושש שמא הצדק עם האשכנזים או הספרדים, או החסידים או התימנים, אלא משום שחושש אני, שמא אני אשכנזי או שמא אני ספרדי או חסידי

...

מפני מה היו קהילות שהקפידו מאד על קריאת

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

הריקוד של הרב קנייבסקי זצ"ל

תעודות הבגרות אחרי מבחנים של כמה שנים, הוא נכנס למרן הסטייפלר ואז אבא קרע את כל התעודות ונכנס ללמוד בפוניבז'.

בתור בחור כשלמדתי בשיבת 'בית מאיר' הייתי עולה במיוחד לסטיפלר, הוא ידע שאני הבן של ר' נח, כבר אז ראיתי את הקשר המיוחד שלהם. על הערכתו של מרן רבי חיים קנייבסקי לגדולתו של ר' נח חפץ אפשר ללמוד ממה שסיפר הרב יהושע אפשטיין מבאי ביתו של הרב קנייבסקי ונהגו מזה כארבעים שנה, על הוראה מיוחדת שקיבל מגדול הדור, 'כשר' נח מגיע אל תפתח לו את הדלת, אני רוצה לפתוח". זאת הייתה הוראה שחזרה על עצמה מספר פעמים, משחזר הרב אפשטיין.

"זה לא סוד שאבא היה חסיד ברסלב בעל תמימות מופלאה", מסביר ר' יוסף כשאנחנו מנסים להיכנס לעומקו של הקשר הנדיר שהיה בין שני הגדולים. "היה נראה שמה שר' חיים אהב באבא יותר מהכל זה את התמימות שהשתלבה עם הגדולה שלו בתורה, אפשר לראות את זה בסרטון שהתפרסם בציבור שבו רואים את ר' חיים אומר לאבא בעל המועד סוכות, 'נו, ר' נח, תרקוד איזה ריקוד', ואבא נעמד ופותח בריקוד ור' חיים יושב לצידו ושר 'ושמחת בחגך'. זה רגע שכמעט ואי אפשר למצוא אצל ר' חיים, שמגיע אורח מחוץ למשפחה והם מנגנים ורוקדים ביחד כמו שני ידידים, זה נדיר מאד".

(מגזין 'ניצוצות' ניסן תשפ"ב)

בשיחה מרגשת עם הרב יוסף חפץ בנו של רבי נח חפץ זצ"ל, שבנו לקשר הנדיר והמיוחד שהיה שזור על פני יובל שנים של תורה ועבודה. קשר בלתי ניתק בין גדול הדור מבני ברק 'הגר"ח קנייבסקי זצ"ל' לברסלב'ר חסיד מצפת וירושלים, ר' נח חפץ זצ"ל קשר שנמשך ממש עד לשנה האחרונה עם פטירתו של רבי נח בחודש חשוון האחרון.

...

קשרם של משפחת קנייבסקי וחפץ החל למעשה

עוד מימי ההורים, כאשר אביו של ר' נח חפץ, רבי ישראל חפץ זצ"ל היה מתלמידיו הקרובים של מרן רבי יעקב ישראל קנייבסקי - הסטיפלר זצ"ל כך שבספרו 'קהילות יעקב' ניתן למצוא סדרת מכתבים והקדשות שנכתבו עבור ר' ישראל חפץ כתשובות לעניינים תורניים שונים. "מה שאני זוכר בתור ילד", משחזר ר' יוסף חפץ, "זה

שעוד כשהסטייפלר היה חי אבא היה לומד בחברותא עם הבן, רבי חיים קנייבסקי. הייתה למשל שנה שלמה שבה הם ערכו והדפיסו מחדש את ספר החידושים 'עטרת ישראל' של זקנם הגאון הרב ישראל מושוביץ זצוק"ל, בשל כך הם היו לומדים כל יום חברותא בביתו של ר' חיים במשך שעה, עד שהדפיסו את הספר בהוצאה חדשה. "הרי ידוע הסיפור שכשאבא היה בחור וקיבל את

נח חפץ ורבי יעקב קנייבסקי. ר' נח חפץ עם הגר"ח קנייבסקי

ברכת ויבול טוב בשנה בראת קצוה ירדונו אשר ידיו רב לכהפצת תורת רבנו הקדוש, גשום כללות פעמים ושקיע טעמו ונראו להצלחתו

ערצן שטרן

היה הרה"ח ר' לרעל הלויט בעל פנימי

יהי שיהיה לאות רוב סתם ירדונו מרצו

עושה תעלות - חזק נשן

כתגם השבוע

מחנך טוב צריך להרגיל את הילד ולאמן אותו

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד

לפרטים: 054-8475902

המחלה שנעלמה בשתיית היין

המחלה נעלמה

השם יתברך עזר, למחרת בבוקר לא ידעתי עוד את כאב הלב. נלקח! איננו! כאחד האדם, כמו שכלום לא היה! הייתי לגמרי כאחד האדם, ראיתי מופת!

כל השנים אני מקיים את זה – זה היה בסוף שנות ה'תר"פ, נהגתי כל השנים לקיים את ה'לבסומי בפוריא' – באומן – ופה (אבל בעת החולי) איך אני יכול לקיים את זה? אבל קיימתי את זה! הקדוש ברוך הוא עזר לי, ובבוקר הייתי כאחד אדם! אין כלום! שוין.

רבי לייב טירהאויצער, אח של רבי סנדר, הוא היה פעם שיכור בטירהאויצא. אצל רבי סנדר רקדו הרבה, ורבי לייב נפל על הארץ, זה היה באמצע הריקודים, וכשהוא נפל, עזבוהו ופנו לרקוד בחדר אחר, ורבי לייב נשאר שוכב על הרצפה.

כשהוא התעורר הוא נכנס אליהם ואמר: 'אלו הם חברים? אתם נותנים לי לשכב ועוזבים אותי?! האם שמה גם תעשו לי ככה?! שמה, בעלמא דקשטו גם תעשו ככה – להשאיר אותי לבד ולהסתלק?! יתנו לכם שם גן עדן גדול, תשאירו אותי?' אז הם עשו ביניהם כריתות ברית שהם יחזיקו את עצמם שם ביחד.

זהו דבר עצום

אנשי שלומנו היו רגילים לדבר על זה, זהו דבר עצום, אדם כבר יכול ללכת לאילן התענוג של האילן – אומר הרבי שמה – אי אפשר לצייר איזה תענוג יש שם! שם חיים כולם בשלום, שם אין שום היזק! אלא מאי – היות ולחבר אין עוד את המידות – אז הם מחכים!, זהו ניסיון, אדם יכול ללכת לאילן – אבל הוא מחכה להוא, אז גם הם בפורים דיברו ביניהם, שגם שם תהיה להם שייכות אחד עם השני!

אדם גדול מאוד היה רבי לייב הזה, זה רבי לייב שפעם היה שתוי חזק ואמר על עצמו 'הזקן הזה כבר עשרים שנה לא היה לו הרהור!' כך אמר רבי לייב על עצמו: 'פינעף אין צואנצין יאר האט שוין די בארד נישט געהאט קיין הרהור!' – ובשעה שאמר זאת תפס בזקנו!

תיבור מיוחד מימי חג הפורים הקודשים בעולמו של זקן חסידי ברסלב רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל הובאו בגיליון ניצוצות של חודש זה כאשר בציטוטים מתוך הקלטות ישנות והא נשמע מתאר כיצד נראו ימי הפורים הקדושים בדורות עברו.

הבכיות של פורים

"בפורים גם היו רגילים ללכת על הציון, בלילה, בחצות" פותח רבי לוי יצחק ומתאר כיצד היה נראה ימי פורים הקדושים באומן "שם היה פורים יותר רציני מפה, יותר התעוררות מפה, הבכיות שהיו רגילים שיהיו בפורים – סאיז געווען א געוואלד [זה היה נורא], בעת שכרות, הייתה התעוררות עצומה: ומופתים עצומים, מופתים היו בפורים!

היה לי פעם שסבלתי מאוד על הלב, זה כבר סיפור של לפני חמישים וכמה שנה, מאוד סבלתי על הלב, והם (אנ"ש באומן) מאוד נבהלו, פתאום סבלתי חזק על הלב!

נהיה פורים, נחום שוסטער היה אז הגבאי בבית הכנסת, אני הייתי החזן, והוא היה הגבאי, היא, עליה השלום (אשת ר' לוי יצחק בזוג ראשון, ביקשה ממנו): 'הזהר שלא לשותות, שתדע מה נעשה אתך, שלא תשתה!' (שחששה על מצב בריאותו).

נכנסתי אל נחום שוסטער – הגבאי, 'נו נחום, תן משקה' הוא העמיד, בקבוק יין שרף גדול, שתיתי את כל הבקבוק בפעם אחת! שוין, יצאתי החוצה, ראיתי שאני לא יכול ללכת, אזי נחום החזיק בי שלא אפול, ונכנסתי אל רבי אברהם שטרנהרץ, שם היה כבר מלא מהעולם, זה היה בית קטן, יצאתי החוצה לשאוף אוויר, ומיד נפלתי לארץ! והיא (זוגתו), עליה השלום) ראתה את זה, היא התחילה לצעוק 'געוואלד, געוואלד! בן אדם מוטל מעולף על הרצפה!'

הלב ניצל בפורים: רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל בשעת השכרות בפורים

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אחרי לדין מומנות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ץ ד"ר, ראש 'שיבת נחלי נצח')